

Představujeme vítěze Českého halového poháru v běhu na 60 metrů s překážkami

Finálový závod ČHP v běhu na 60 m s překážkami v Ostravě přinesl vítěze jednotlivých kategorií. Stali se jimi Valentýna Homolková (mladší dívky), Tomáš Štinčík (mladší chlapci), Anežka Švrčková (starší dívky) a Patrik Linhart (starší chlapci). Přinášíme krátké představení každého z nich a minirozhovor, v němž jsme všem položili stejné otázky.

Valentýně Homolkové je 11 let, je členkou Sboru dobrovolných hasičů Písková Lhota z okresu Nymburk, momentálně bydlí v Ostravě – Nové Vsi a chodí na ZŠ Porubská 832 do sportovní atletické třídy 6.A. Byla členkou reprezentačního družstva ČR, které získalo na Mezinárodní soutěži CTIF v Opole zlatou medaili. Kromě požárního sportu se věnuje také atletice ve sportovním klubu Atletika Poruba. Ač jí sportování zabírá velmi

mnoho volného času, stále si najde cestu do ZUŠ na malování a keramiku, hraje tenis a již dva roky se „učí“ fotomodelingu.

Tomáši Štinčíkovi je 11 let, je členem SDH Svit v okrese Poprad (SK) a navštěvuje Základní školu Mierová ve Svitě. K jeho koníčkům patří sportování a kouzelnické triky.

Anežce Švrčkové je 14 let, je členkou Sboru dobrovolných hasičů Raškovice a navštěvuje ZŠ v Raškovicích v Moravskoslezském kraji. S hasiči tráví skoro všechny svůj volný čas, takže na jiné aktivity moc prostoru není. Zajímají ji pohybové sporty všeho druhu a zpívá v úspěšném školním pěveckém sboru Caro. Zrovna o víkend, kdy se konalo závěrečné kolo

ČHP byla na mezinárodní pěvecké soutěži v Praze, vystoupení bylo naštěstí v sobotu a šedesátky jí vyšly na neděli. Po odzpívání tak předčasně

opustila sbor pěvecký, sedla na vlak a večer se přidala ke sboru hasičskému.

Patriku Linhartovi je 15let, je členem Sboru dobrovolných hasičů Hajnice, kde i bydlí. Navštěvuje ZŠ Podhrať v Královéhradeckém kraji. Je členem reprezentačního výběru dorostenců v požárním sportu. Kromě požárního sportu Patrika zajímá ještě florbal, fotbal, hokej a atletika.

Jak se cítíš jako vítěz/vítězka celého Českého halového poháru 2015?

VH: Úplně úžasně, je to neuvěřitelný pocit vyhrát nad tolika soupeřkami. Nejlepší je to hned když doběhnete v cíli, hrozně jsem si to užila.

TŠ: Výborne, mám veľmi dobrý pocit, lebo v Čechách nie je ľahké behať.

AŠ: Skvěle, vůbec jsem nevěřila v to, že to dokážu. Splnila jsem jeden ze svých cílů.

PL: Je to nepopsatelně krásný pocit, přál bych ho všem ☺

Který ze závodů pro tebe byl nejtěžší?

VH: Ten druhý v Praze, nepovedl se mi první pokus a na druhý jsem nastupovala s velkou trémou. Tu mám skoro vždycky, ještě jí moc neumím poslat pryč. Naštěstí to vyšlo.

TŠ: Ostrava, lebo tam bol pavúk a veľmi ma t toho boleli nohy, bežal som 4 pokusy v krátkom čase.

AŠ: Byl to určitě závod v Jablonci, protože jsem běžela druhý pokus s naraženým kolenem z prvního pokusu.

PL: Všechny závody byly svým způsobem těžké, ale nejtěžší byl asi ten v Praze.

Odměníš se nějak za vítězství?

VH: Už jsem se odměnila. Tou největší odměnou byly moje pokusy tady v Ostravě, kdy jsem si dvakrát zlepšila svůj osobní rekord. A ten pocit po vítězství! Ale do cukroš s mamkou taky zajdeme, to určitě.

TŠ: Už som sa odmenil výletom do Jablonca, Prahy a Ostravy.

AŠ: Nejspíš si dám chvíli pauzu a odpočinu si.

PL: Určitě jo, ale ještě nevím jak ☺

Jaké jsou tvé další cíle v požárním sportu?

VH: Postupovat co nejdál tak, abych byla sama se sebou spokojená.

TŠ: Práve som skončil kategóriu mladších chlapcov a budem sa venovať starším kategóriám a niekedy by som sa chcel dostať do reprezentácie.

AŠ: Mým cieľom je dostať sa do reprezentácie a reprezentovať ČR na mezinárodných súťažích.

PL: Chtěl bych se dostat na Mistrovství světa dorostu v požárním sportu v Jižní Koreje v roce 2016 a umístit se co lépe v Českém poháru na 100m.

Je někdo, komu bys chtěl/ chtěla poděkovat za to co jsi dokázal/dokázala?

VH: Ano, všem co mi pomáhají, trenérkám - v Písku Terce, v Ostravě Klárce a Verče, trenérům z atletiky, Tomovi, že se mnou občas chodí trénovat, děckám z hasičů a atletiky, že mě to s nimi baví, ale hlavně svojí mamince, protože bez ní bych to vážně nikdy nedala. Jo a taky dědečkovi a babičce ze Lhoty, že mi vždycky drží palce, jezdí za mnou na závody nebo koukají na Fire TV.

TŠ: Chcel by som sa poďakovať otcovi, lebo ma trénoval vždy v správny čas. A ešte by som sa chcel poďakovať organizátorom súťaží, lebo ich veľmi pekne pripravili.

AŠ: Lidí, kterým bych chtěla poděkovat, je hrozně moc. Ale největší zásluhu na mých úspěších mají určitě moji trenéři, kteří při mně stáli i v těch nejtěžších chvílích, naše družstvo, které mě neustále podporuje a také rodina.

PL: Ano. Chtěl bych poděkovat rodině, trenérům, SDH Hajnice, SDH Brada Rybníček, se kterým jsem se zúčastnil Mistrovství Český republiky v Praze, a v neposlední řadě všem kamarádům!